

บทนำ

แผนช่วยบริษัทให้ผ่านวิกฤติ

ในโลกที่มนุษย์เคยเกือบจะสูญพันธุ์เพราะอัตราการเกิด
น้อย พระเจ้าสรรค์สร้างให้เพศโอเมก้าถือกำเนิดขึ้นมา ไม่ว่าจะชาย
หรือหญิง หากเป็นโอเมก้าแล้วนั้น...จะสามารถให้กำเนิดได้

อัลฟาและโอเมก้ามักจะได้กลิ่นและจับคู่กันตามสัญชาตญาณ
ต่างไปจากเบต้าที่มีความคล้ายคลึงกับมนุษย์ยุคดึกดำบรรพ์ที่ใช้
หัวใจนำทาง ซึ่งเบตานั้นไม่มีกลิ่นดังดูโอเมก้าและอัลฟาแต่อย่าง
ใด

ครั้งหนึ่งโอเมก้าเคยมีน้อยนิดจนเป็นเพศที่หายาก อัลฟา
จำฝูงต้องแก่งแย่งชิงดีเพื่อให้ได้มา แต่ ณ ตอนนั้นกลับไม่ใช่เช่นนั้น
แล้ว

หลายศตวรรษที่ผ่านมา อัตราการเกิดและวิวัฒนาการผิด
เพี้ยนไปจากเดิม ประชากรบนโลกอย่างโอเมก้ามีสัดส่วนที่มากถึง
50% เป็นเบต้า 30% และมีอัลฟาเพียง 20% เท่านั้น ตามสถิติ
ประชากรโลกข้างต้นทำให้สถานการณ์ของโลกเริ่มจะวุ่นวายอีกครั้ง

เมื่อจำนวนประชากรต่างเพศไม่สมดุล

แต่ในวิกฤติใหญ่ยังมีโอกาส เมื่อไอเมก้านักธุรกิจคนหนึ่งจับทิศทางของปัญหาได้ จึงเกิดบริษัท #บริการจัดหาอัลฟาอันดับหนึ่ง ขึ้นเมื่อหลายสิบปีที่ผ่านมา “แดง เหมนิจ มีรัก” คือนักธุรกิจ ไอเมก้าจากตระกูลมีรัก แรกเริ่มเป็นเพียงตระกูลธรรมดาๆ กระทั่งเธอปั่นบริษัทมาจนมีชื่อเสียงได้ในเวลาแสนสั้น

กว่าสิบปีที่ผ่านมา บริษัทมีรักในนาม #บริการจัดหาอัลฟาอันดับหนึ่ง ทำกำไรให้ตระกูลมาตลอด และเนื่องจากสามารถขยายสาขาได้หลายพันสาขาทั่วโลก ทำให้สามารถนำบริษัทเข้าตลาดหลักทรัพย์ได้อย่างง่ายดาย ผู้ถือหุ้นต่างไว้วางใจกันมานาน จนเรียกได้ว่าเป็นบริษัทที่แข็งแกร่งและน่าลงทุนอีกบริษัทหนึ่ง

ทว่าช่วงนี้เศรษฐกิจกลับซบเซา อีกทั้งนายหญิงของบ้านมีรัก ล้มป่วยลง ทำให้ปัญหาที่ไม่เคยคิดว่าจะเกิดก็เกิดขึ้นแล้ว...

“ทำไงดีคะพี่ดำ” ไอเมก้าคนสวยเกะแวนสามีซึ่งเป็นหนึ่งในผู้บริหารของมีรักกรุ๊ป แม้จะเป็นวันหยุดที่ได้อยู่บ้าน แต่ภาระเรื่องงานก็ยังยัทับถม

ดำ หรือ นิลกภาพ มีรัก ซึ่งเพิ่งจะได้ขึ้นมารับบริหารงานเต็มตัวหลังจากที่แม่ล้มป่วยถอนหายใจยาว

ในโลกที่การตลาดออนไลน์แข่งขันกันเยอะขึ้น มีแพลตฟอร์มที่สามารถหาคู่แข่งได้ง่ายกว่าและถูกกว่า หากไม่รู้จักปรับตัว รังแต่จะทำให้บริษัทจัดหาคู่ตกต่ำลงไปเรื่อย ๆ

“ได้ยินว่ามีอีกยี่สิบสาขาต้องปิดตัวไป” ดำเอนหลังฟังเก้าอี้หวายตรงระเบียงบ้าน พลังลูบมือภรรยาไปด้วย

หลายปีให้หลังส่อแววว่าธุรกิจที่แม่ปั่นมาด้วยความมุ่งมั่นจะแย่งเรื่อง ๆ ซึ่งมาจากหลายสาเหตุ ทั้งจำนวนประชากรที่ลดลง

มลพิษ ความเครียด และค่าครองชีพ ทำให้โอเมก้านิยมเป็นโสดมากขึ้น

อีกอย่าง...ก็ต้องโทษบริษัทของเล่นโอเมก้าชื่อดัง ‘เน็ตคิง’ ที่ดันทำการตลาดดีจนโอเมก้าไม่อยากได้อัลฟาจริงๆ เสียแล้ว

“ถึงบริษัทเน็ตคิงจะไม่ใช่คู่แข่งโดยตรงของเรา แต่หลังจากที่ของเล่นรุ่นลูกชาย CEO ถูกผลิตออกมาขายพร้อมกับพีโรโมนทดแทนกลิ่นฟรีเมียม ก็ทำหุนบริษัทเราร่วงกราวเลยล่ะ” นิธิบอกสามีพร้อมกับถอนหายใจยาวเช่นกัน

“อย่าให้รู้ล่ะว่าโอเมก้าที่ออฟฟิศเรากำลังมา”

นิธิยิ้มแหย้ให้สามี เอาเข้าจริงถึงต่อให้ไม่ใช่โอเมก้าและไม่เข้าใจเรื่องพีโรโมนของอัลฟา แต่พอเห็นตุ๊กตาเสมือนจริงของอัลฟา รุ่นลูกชาย CEO เวอร์ชันใหม่ ก็ทำเอาเพื่อนเธอที่เป็นเบต้ามือลั่นสั่งมาเหมือนกัน

ก็เล่นหลอจนต้องกลืนน้ำลาย...

“นิสั่งมาให้ฝ่ายการตลาดเราหนึ่งตัวล่ะ อยากดูว่าเขามีดียังไง เอาไว้ศึกษา”

“อือ...” คำพยักหน้าเห็นด้วย

เรื่องธุรกิจนี้รู้เขารู้เรา รบร้อยครั้งก็จะชนะร้อยครั้ง แมต่อนี้จะยังไม่มีแผนการรบเลยก็ตาม...

“แล้วนิมีแผนใหม่ครับ พี่ห้วจะระเบิดแล้ว” คำถามภรรยา ซึ่งพ่วงทั้งตำแหน่งเลขาฯ และหัวหน้าฝ่ายการตลาด

นิธิเป็นโอเมก้าที่เมื่อก่อนเรียกว่าเป็นเพศอ่อนแอ แต่ทุกวันนี้เท่าเทียม นอกจากหน้าตาแล้ว เธอหัวดีและฉลาดจนกุมใจท่านผู้บริหารแห่งมีรักกรุ๊ปได้

“อือ...” นิธิคิดพลางมองหน้าสามีอัลฟาไปด้วย

“ในยุคที่อัลฟาลดน้อยลงเรื่อย ๆ โอเมก้าเองก็มียาที่ทำให้ลดการฮิต มีของเล่นดี ๆ สำหรับโอเมก้า เศรษฐกิจแย่ คนไม่ยอมมีลูก แม้รัฐบาลจะพยายามส่งเสริมแค่ไหนก็ยาก อ้อ...”

นินิมองออกไปนอกกระเปาะบ้านไม้หลังโต มองไปยังบ้านกระจกที่อยู่ไม่ใกล้ไม่ไกลกัน หลังบ้านติดไร่ตรงนั้น...

“อ้อ...” ด้วยมันสมองระดับเกียรตินิยมจากมหาวิทยาลัยที่เรียนแข่งกับอัลฟาก็ทำให้เธอคิดอะไรออก “นีนีก็ออกแล้วค่ะ”

“ครับ?”

“เราจะทำเรียลตี้เฟ้นหาอัลฟาที่สมบูรณ์แบบเพื่อโอเมก้าธรรมดาหนึ่งคน เป็นการโฆษณาด้วย เพื่อบ้านมีรักด้วย”

“ยังงั้นครับ” คนเป็นสามีเอียงคอมองภรรยา ก่อนจะมองตามสายตานินีออกไปนอกกระเปาะบ้าน

จากตรงนี้สามารถมองเห็นภูเขาสีเขียว สายน้ำไหลเอื่อย ๆ ไร่ข้าวโพด และแปลงผักตามฤดูกาลได้ แม้พื้นที่หลังบ้านจะมีเพียงแค่อีลิปส์ไร่ แต่คนที่รังสรรค์มันขึ้นมากลับบริหารพื้นที่ได้เป็นอย่างดี

“เจ้าขาว...” คำซึ่งเป็นพี่ชายผุดร่ายยืมตอนที่เห็นน้องชายโอเมก้ากำลังก้ม ๆ เงย ๆ อยู่ตรงสวนผักไกลลิบ

จะดีแค่ไหนถ้าทำให้โอเมก้าที่ติดบ้าน ชอบทำสวน และไม่สนใจการจับคู่ช่วยโปรโมตบริษัทได้ ดำถึงกับตบเข้าขาด!

“เจ้าขาวเป็นโอเมก้าของตระกูลมีรักที่ยังไม่แต่งงาน และไม่สนใจการจับคู่แม้จะเลยวัยฮีดมาแล้ว”

“น้องขาวเคยบอกนิว่าอยากทำฟาร์ม ทำขนมปัง เปิดคาเฟ่ไปตลอดชีวิต และจะไม่แต่งงาน” นินิมองน้องชายสามีที่มีผิวขาวเหมือนเต้าหู้สมชื่อ

“ไม่ได้หรอก” คำลุกขึ้นมายืนตรงระเบียบ มองน้องชายที่

ทำงานไปฟังเพลงไป “นินี้รู้ใช่ไหมว่าบริษัทเราตกต่ำลงและมีข่าวลือว่ายังไง”

“ค่ะ” นินี้รู้เรื่องนี้ดี แม้จะไม่อยากบังคับน้องชาว แต่ก็อยากลองขอร้องให้ช่วยกันก่อน

“ขนาดโอเมก้าลูกชายเจ้าของบริษัทยังหาอัลฟาดี ๆ มาแต่งงานไม่ได้ แล้ว #บริการจัดหาอัลฟาอันดับหนึ่ง จะไว้ใจได้แค่ไหน” คำพูดถึงข่าวในอินเทอร์เน็ตที่พูดถึงความย่ำแย่ของบริษัทของแม่เขา

ในโลกที่สื่ออยู่ในโลกออนไลน์และอยู่ในมือของทุกคน เรื่องที่ด่าก่าลงถึงวลนั้นถือเป็นหัวข้อซุบซิบนินทาที่ร้ายแรงต่อธุรกิจ และในฐานะที่ด่ากับชาวเป็นลูกแม่แดง เขมนิจ จะต้องช่วยกันกู้วิกฤตินี้ด้วยกันให้ได้!

“ก็โหมงแฉวนะ...” โอเมก้าตัวไม่เล็กตามมาตรฐานความน่ารักของโอเมก้าบนโลกนี้หันรีหันขวางเพราะลืมนมนาฬิกาและไม่รู้วางโทรศัพท์มือถือไว้ตรงไหน

“อากาศเริ่มเย็นในบะเพราแห้งก่อนเพื่อนเลย...” ชาวย่าเท้าไปตามร่องของพืชผักสวนครัวซึ่งผลิบานสวยในฤดูใบไม้ร่วงแต่กำลังจะตายลงในฤดูหนาว

เขาริบตัดมันใส่ตะกร้าและกะจะแบ่งเมล็ดส่วนหนึ่งไว้สำหรับปีหน้า ส่วนใบนั้นจะนำไปฟริชเก็บเอาไว้กินในฤดูหนาวอีกสี่เดือนต่อจากนี้

“ไว้ทำกะเพรากับไข่ดาวไปให้แม่ดีกว่า” คนที่ตั้งแต่แม่ป่วยก็มีกิจวัตรเพิ่มมาอีกอย่างคือการทำอาหารไปส่งแม่ที่โรงพยาบาลยกยัมเพราะรู้ข่าวดีมาว่าอาการของแม่กำลังดีขึ้นเรื่อย ๆ แล้ว หลังจาก

ป่วยมาหลายปี

เมื่อวานที่ไปเยี่ยมก็วิ่งไล่เตะกันได้แล้ว...

เขายังคงสาละวนกับการวางแผนทำสวนในหัว กระทั่งได้ยินเสียงโทรศัพท์ดังลั่น ถึงนึกออกมาว่าเปลืองวงไว้ในตะกร้าเก็บผักนั่นเอง

“ว่าไงนล”

‘เจ้าขาว ป้ายสีแล้ว!’

“เย้ยเย้ย” คนที่ลืมเวลาตาโต ลูกลึกลูกลนทั้งๆ ที่มีมือหนึ่งยังถือกรรไกรตัดผักอยู่

‘เรากดให้แล้ว ได้ตัวที่พันพอดิ ตัวสุดท้าย’ นลส่งเสียงออกมาตามสาย นึกเอื่อมเพื่อนโอเมก้าที่พอทำสวนแล้วจะลืมทุกอย่างบนโลก

วันนี้เป็นวันพรีออร์เดอร์ตุ๊กตาสำหรับโอเมก้า รุ่นลูกชาย CEO เวอร์ชัน II วันสุดท้าย ซึ่งในเวอร์ชันแรกมีโอเมก้าก่อนโลกวิวัฒนา แค่มิเจ้าของเล่นเสมือนตัวนี้ก็ไม่ต้องกังวลเวลาฮิตเลย

แล้วเวอร์ชันอัปเกรดจะดีขนาดไหน ไม่อยากจะฝันเลย...

โอเมก้าซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่จึงตื่นเต้นมากเมื่อทางบริษัทเนตคิงปล่อยเวอร์ชันใหม่ออกมา ได้ยินว่ารุ่นใหม่นี้ทั้งใหญ่ แข็ง และอึดกว่าเคย แถมยังมีข่าวลือว่าหน้าตาหล่อเหลาแบบลูกชาย CEO ของบริษัทจริง ๆ

“เนตคิงนี้สุดยอดจริงๆ นะ” ขาวหัวเราะอย่างขบขันเพราะนลเพื่อนรักกุดของพรีเมียมทัน

‘เจ้าน้องขาวอย่าเอาไปเน็ดในสวนละกัน’

“พูดจาลามกนะนล” ขาวว่าเพื่อนสนิท ก่อนจะรู้สึกหนาวที่ท้ายทอยแปลก ๆ “ขาวว่าใกล้หน้าหนาวแล้วนะ” ขนลุกเลย

‘ไม่ใช่ขนลุกเพราะพีดำเตรียมหาคุ้ให้แล้วนะ’ นลแซวเพื่อน

ซึ่งเป็นถึงทายาทบริษัทดัง

“ถ้าไม่ได้แบบลูกชาย CEO เน็ตคิง ก็ไม่เอาอะ” ชาวพุด
ติดตลก ในโลกที่อัลฟาน้อยนิด ถ้าหาได้ไม่ดี สู้ไม่มีดีกว่า

นลหัวเราะร่วนเพราะเข้าใจนิสัยเพื่อนตนดี

“แต่ขณลุกจริง ๆ นะนล เสียวท้ายทอยพิกล” ชาวลูบหลังคอ
ตัวเองเบา ๆ ถึงจะสวมปลอกคออยู่ แต่ก็รู้สึกเย็นวูบวาบแปลก ๆ

1

ต้นแบบตุ๊กตาตัวปลอม

ชาว หรือ จัสติน มีรัก คือไอเมก้าอายุใกล้จะยี่สิบ ผ่านพ้น
การเป็นเยาวชนมาเพียงสองปี แต่ในฐานะพลเมืองไอเมก้าถือว่า
เลวร้ายที่สามารถฮึดและจับคู่มาหลายปีแล้ว ปกติไอเมก้าจะเริ่มฮึด
ก็ต่อเมื่ออายุสิบสามปีขึ้นไป ทางเลือกแรกของเยาวชนก็คือฮึดฮึด
หรือยาคุมกำเนิดของไอเมก้า แต่บางทีแค่การกินยาก็ไม่ได้เพียงพอ
ต่อรอบฮึดของไอเมก้า ว่ากันว่ามิแค่คู่แท้เท่านั้นที่จะช่วยเติมเต็ม
ความรู้สึกนี้ได้

แต่คู่แท่นั้นเป็นเพียงตำนานเมื่อหลายร้อยปีที่แล้ว ตอนนี้หา
คู่ธรรมดาให้ได้ก่อน...

สัญชาตญาณการฮึดของไอเมก้าจะแตกต่างกันไปในแต่ละ
บุคคล เมื่อหลายร้อยปีก่อนการฮึดของไอเมก้ามักจะจบลงด้วยการ
จับคู่กับอัลฟา ทั้งหมดนั้นคือสัญชาตญาณการสร้างครอบครัวและ
สืบพันธุ์ต่อไปของมนุษย์

กลับกัน...เมื่อเวลาผ่านไป ในโลกที่ขาดสมดุลระหว่างเพศใน

ตอนนี้ วิทยาการมากมายถูกคิดค้นขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือไอเมก้าซึ่งมีจำนวนมากกว่าอัลฟาหลายเท่าตัวให้สามารถฝืนสัญชาตญาณและอยู่รอดได้โดยไม่ต้องจับคู่ บวกกับค่านิยมที่เปลี่ยนไป จึงไม่ใช่ว่าไอเมก้าทุกคนจะอยากมีคู่แล้วใช้ชีวิตเพื่อเลี้ยงดูลูกอีกต่อไป

ค่านิยมโลกนั้นค่อย ๆ เปลี่ยนไปที่ละนิด...

อีกทั้งเรื่องเพศสภาพก็เปิดกว้างมากขึ้น กลายเป็นว่าไอเมก้าส่วนใหญ่ในยุคนี้มักจะอยู่เป็นโสด แต่ก็มีบางส่วนที่คบกับเพศเดียวกันหรือไม่ก็คบกับเบต้า แต่ผู้คนต่างก็รู้อากลิ่นของไอเมก้านั้นยังคงดึงดูดอัลฟาอยู่เสมอ

ไม่ว่าจะอย่างไรก็ฝืนธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตไม่ได้...

ในฐานะเจ้าของบริษัทจัดหาคู่ ดำเองก็คิดเช่นนั้น ทว่าเขาดันไม่เคยเห็นน้องชายไอเมก้าอย่างชาวฮิตหรือเรียกร่องที่จะจับคู่กับอัลฟาคนไหนเลย

หลังจากวันที่วางแผนฟื้นฟูบริษัท ในวันที่แดดจ้า นินี้ก็เดินเข้าไปหาคนที่กำลังถอนหญ้าในสวนข้าวโพดอยู่

“น้องขาวจ๋า”

“จ๋า” ชาวเงยหน้ามองพี่สะใภ้ผู้สวมสูทสูงราคาแพงเดินเข้ามาในสวนที่ดินกำลังชุ่ม กลัวว่าจะลื่นเอา

“น้องขาวจ๋า อ๊ะ...”

ชาวรีบลุกมาให้พี่นิเกะแขนไว้ ก่อนจะเห็นว่ามิมีบางคนเดินตามหลังมาด้วย

“น้องขาวจ๋า พี่ดำมาแล้ว”

“พี่ดำมีอะไร...” ชาวหรีตามองพี่ชายอัลฟาที่ทำหน้าระริ่นเกินปกติ

“ทำไมทีกับพี่เสียงเป็นแบบนี้” ดำยกมือขยี้ผมชั้นเหงื่อของ

น้องชาย ที่กับนินิทำตัวน่ารัก แต่กับเขาติกันมาตั้งแต่เด็กจนโต
พี่ชายทำหน้าที่หางอย แต่เมื่อไ้ไปหน่อยเวิลเห็นข้าวโพดฝัก
อ่อน ๆ

“อย่าเด็ดนะ!” ขาวยกมือจะดีพี่ชาย แต่ดีที่นินิดึงมือสามิไว้ได้
ทัน

พี่ดำชอบมือไ้ จนขาวต้องติดป้ายไว้หน้าสวนว่า ‘นายดำ
นิลกาฬ ห้ามเข้า’ แต่กระนั้นพี่ชายก็ยังพังป้ายเข้ามาอีก

“ว่าไ้ครับพี่นินิ” ขาวถามพลางถอนหายใจ เพราะรู้ว่ต้องมี
เรื่องอะไรปวดหัวอีกแน่ ๆ ถ้าสองคนนี้ลงทุนมาหาถึงสวนหลังบ้าน
“คือเรื่องบริษัทของเราตอนนี้...” นินิเริ่มเล่าพลางมองหน้า
สามิไ้ด้วย

ไม่ช้าก็เร็ว...เรื่องพวกนี้ก็ต้องเล่าไ้ให้น้องขาวและขาวมิริก
คนอื่นฟังอยู่ดี

“ครับ?” ขาวผู้มีหุ้ในบริษัทแบบปันผลรายปีเพราะแม่กลัวว่
แค่ปลูกฝักจะไม่พอกินเลยบังคับให้ถือไว้ แต่กลับไม่รู้เรื่องอะไรเลย
เอียงคอถามด้วยเห็นว่าทุกคนดูร้อใจจริง ๆ

“เราไปคุยกันข้างบนไหม” นินิยอมให้คนที่พอจะช่วยพวกเขา
ไ้ในตอนนี้

เรื่องราวและปัญหาของบริษัทมิริกถูกถ่ายทอดจากปาก
พี่ชายสู่น้องชาย ขาวรู้สึกเห็นใจพี่ชายและพี่สะใ้มาาก ๆ เพราะตัว
เขาแทบจะช่วยอะไรไ้ไม่ได้เลย ด้วยถูกพุ่มพิกมาแบบลูกคนเล็ก ทั้ง
ไ้ไม่มีหัวทางด้านการบริหารหรือการเข้าสังคมใด ๆ แต่ถึงแบบนั้นน้อง
น้อยก็อยากช่วย

“มีอะไรให้ขาวช่วยบอกไ้เลยนะครับ”

นิรโรคำนี้มานานจึงคว้ามือน้องชามาจับพร้อมกับมองด้วย
ดวงตาเป็นประกาย

“คนที่ช่วยบริษัทเราได้ตอนนี้มีแค่น้องชาแล้วค่ะ”

โอเมก้ามองหน้าพีสะใภ้แบบไม่ค่อยเข้าใจนัก แต่ก็พยักหน้า
หงิกๆ เพราะไม่รู้เลยว่าที่พีบอกจะให้ช่วยนั้นเป็นแบบไหนกันแน่
ถ้าจะให้ชาทำอะไรได้อาแล้วเอาเงินมาช่วยบริษัท... เขาย่อมทำได้อยู่
แล้ว แต่ประเด็นคือไม่รู้จะพอหรือเปล่า...

แต่พอเห็นดวงตาคมปลาบของพี่ชาย ชาวก๊ชุกจะไม่แน่ใจว่า
เขาปากไวเกินไปหรือเปล่า

“คือพวกเรามีโครงการจะทำรายการเรียลลิตีเพื่อโฆษณาบริษัท
จัดหาคู่แข่งกับแอปพลิเคชันหาคู่แข่งอื่นในตอนที่กำลังไปได้ไกล”

“เราจะทำแอปฯ แข่งกับเขาเหรอครับ” ชาวยิ่งคอมมองพี่ชาย
รู้สึกเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง

ดำที่คิดได้แค่จะต้องจับคู่ให้น้องชายถึงกับตบเข้าขาด ก่อนจะ
วิ่งเข้ามาอดน้องเพราะปลื้มใจเหลือเกิน

“ดีมากเลยเจ้าชา พี่ว่าแล้วชาจะต้องช่วยเราได้!”

นี่ที่นึกโมเดลธุรกิจแบบนี้ไม่ออกถึงกับน้ำตาร่วง ‘มีรัก แอป-
พลิเคชัน’ ก็ถือเป็นทางเลือกใหม่ที่ดีเลย

“ใช่ค่ะ เราจะทำแอปฯ แล้วก็ทำรายการเพื่อโปรโมตบริษัท
และแอปพลิเคชันนั้นขึ้นมาด้วย” คนที่ต่อ ยอดจากโอเดียของน้อง
ชาได้ตาโต มีไฟทำงานจนคิดว่าคืนนี้น่าจะวางแผนจนไม่ได้นอน

“แล้วจะให้ชาช่วยยังไงนะ” น้องเอียงคอมมองพี่สองคน ดู
ใส่อ่อนพี่ชายรู้สึกผิดที่ต้องวางแผนหาคู่ให้น้องชาย

“คือว่าเราอยากให้ชาเป็นตัวเอกของรายการเรา”

“ตัวเอก...?”

“แบบเป็นคนที้ออกเรียลิตี้โชว์ เป็นดารา”
 ครั้งนี้คนที่วัน ๆ ทำไรไถนามองหน้าพี่ชายก่อนจะรีบส่ายหน้า
 อย่างไม่

“ไม่เอาอะ”

“อ้าว...ไหนบอกจะช่วยไง” ดำมองคนที่เริ่มทำหน้าบูดบึ้ง
 “อันนี้คือพี่ดำกำลังจะบังคับให้เขาไปหาคุณแล้วจับคู่กับอัลฟา
 ไซไหม” ขาวยิ้มน้ำตาคลอ เพราะเรื่องนี้เคยตกลงกันไว้แล้วว่าจะไม่
 ก้าวก้าวเรื่องส่วนตัว

“อา...ถ้าน้องขาวไม่สะดวกมันก็เป็นแค่การแสดงค่ะ” นิธิรีบ
 ห้ามทัพสองพี่น้องและปลอบโยน ด้วยกลัวว่าขาวจะปฏิเสธ

“ไม่เอาอะ” คนที่เรียนโรงเรียนไอเมก้าล้วน และอยู่กับแม่ที่
 ประคบประหงมมาตั้งแต่สมัยเด็ก ไม่เคยคิดอยากจะทำคู่กับพวก
 อัลฟาจอมหยิ่งเลย

สำหรับขาวแล้ว พวกอัลฟานะ...ยังรู้ตัวว่าหาได้ยากก็ยิ่งทำตัว
 หยิ่ง

“ถ้าจะเรียกมาคุยเรื่องนี้ขาวขอตัว” ขาวถอนหายใจก่อนจะ
 รีบเดินออกจากห้องนั้น เพราะแค่เรื่องหานักแสดงไปทำโฆษณา
 จะใช้ใครก็ได้ นี่ไม่จำเป็นต้องเป็นเขาลักหน่อย

“น้องขาวมาแล้วเธอลูก” คุณแม่แดงซึ่งกำลังยึดเส้น
 ยึดสายถามลูกชายที่เดินหน้ามู๋เข้ามาในห้องพักของเธอ ในโรง-
 พยาบาลใกล้บ้านซึ่งทางมีรักมีหุ้นอยู่

“มาแล้วครับ” ขาวเหวี่ยงปืนโตไปตามจิ้งหะกั้ว ทำเอา
 เลขาฯ คุณแม่ต้องเดินมาบอกว่าให้เดินดี ๆ หน่อย

“แม่ดูสดชื่นขึ้นนะเนี่ย สวยจัง” ขาวเอียงคอมองคนที่ยิ้มแฉ่ง

ให้ตอนเที่ยงของวันทำงาน

“คนสวยคะ แต่งหน้าดินนิ่งก็สวยเฉียบแล้ว” คุณแม่ที่อาการดีขึ้นมากเพราะได้กำลังใจจากลูกยิ้มหวานก่อนทำปากจู๋ให้ลูกชายดูลิปสียสวย

“ขาวจะมองบนก็ไม่ได้เพราะนี่คือแม่ตัวเอง เลยได้แต่ยิ้มตาม
“แล้วเมื่อไหร่คนสวยจะได้กลับบ้านล่ะครับ”

“ก็อยากกลับแล้ว แต่พี่ดำอยากให้อยู่ใกล้หม่อ” แม่บอกแล้ว
กัวกมือเรียกให้ลูกชายมานั่งที่โต๊ะกินข้าวด้วยกัน

“เอาหม่อไปอยู่บ้านเราแทนไหมแม่”

“อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องมือนั้นไม่เหมือนที่นี่ลูก” แม่บอก
ลูกชายที่อยากให้อาบน้ำกลับบ้านเหลือเกิน

“งั้นเราก็สร้างโรงพยาบาลอีกที่ขึ้นมาเองที่บ้าน”

เจ้าของมืกรักรูปหัวเราะ เอ็นดูลูกชายโถมก้าคนเล็กของตน
จนอดยกมือขยี้ผมไม่ได้

“วันนี้มีอะไรมาชิมนะ”

“ไปตุนคลีน ผัดผักใส่ปลาเนื้อขาว แล้วก็ข้าวขาวหุงข้าวโพด
ครับ” คนที่ตั้งใจปลูกผักเพราะแม่ยิ้มหวาน ก่อนจะเปิดปิ่นโตที่ชั้น
นำมาให้ทุกวัน

“อ่อยจ้งเลย เปิดร้านได้เลยนะเนี่ย”

“แม่อังยังไม่ได้ชิมเลยนะ” ขาวมุ่มหน้า ก่อนจะสบตาแม่แล้ว
หัวเราะกัน

สำหรับขาวแล้ว ชีวิตตั้งแต่เกิดของเขามีแค่แม่และพี่ชายผู้เป็น
ที่รัก ฉะนั้นเขาจึงชอบนักที่จะอยู่กับครอบครัว และเนื่องด้วยปัญหา
เรื่องจำนวนอัลฟาที่ต้องไปแข่งชิงกับคนอื่นแล้ว ขาวเห็นว่ามันไม่
จำเป็นเลยที่เขาจะต้องมีคู่

อีกอย่างคือพ่ออัลฟาที่ทิ้งพวกเขาไป...เขายังคิดว่าไม่จำเป็นเลยที่เขาจะต้องมีคู่

แม้กับลูกนั่งรับประทานอาหารกลางวันด้วยกัน เป็นเวลาเดียวกันกับที่ในทีวีช่องธุรกิจที่แม่ดูประจำออกข่าวเรื่องวิกฤติของมีรักกรุ๊ปพอดี ชาวพยายามบอกให้คุณเลขาฯ ปิดทีวีด้วยสายตาแต่ก็เหมือนจะไม่ทันเสียแล้ว เนื่องจากช่วงนี้หนังสือพิมพ์และในอินเทอร์เน็ตก็พูดถึงเรื่องเศรษฐกิจและบริษัทระดับโลกอย่างมีรักอยู่ดี

ชาวคิดว่า เขาไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับธุรกิจของครอบครัวที่พี่ชายบริหารอยู่ แต่พอเห็นว่าแม่ยิ้มเศร้าก็อดวางซ้อนที่ถืออยู่ไม่ได้

“แม่...”

“ว่าไงคะ” แม่ยกมือลูบปานสีแดงรูปหัวใจดวงเล็ก ๆ ตรงชอกคอลูกชาย และยังมีประปรายมาจนถึงข้างแก้มและหางตา

แม้คนจะบอกว่าเป็นตำหนิ แต่สำหรับผู้เป็นแม่แล้วเป็นสิ่งที่ช่างน่ารัก...

“แม่ไม่ต้องเป็นห่วงนะ พี่ดากับพีนีกำลังตั้งใจทำงานอยู่”

“มันเป็นเรื่องธรรมดาเจ้าขา ธุรกิจมีขึ้นมีตั้งอยู่แล้วก็มีชาลงถ้าไม่ปรับตัวปรับเปลี่ยนตามยุคสมัย” แม่ยิ้มพลางถอนหายใจ ก่อนจะตักข้าวเข้าปากและชมว่ากับข้าวของลูกยังอร่อยเหมือนเช่นทุกวัน

“พวกพี่ดากำลังพยายามอยู่...” ชาวบอกอีกครั้งด้วยเสียงแผ่วด้วยโรคที่แม่เป็น แม้จะบอกว่าห้ามเครียด แต่ชาวก็รู้ว่ามีรักคือสิ่งที่แม่ปั่นมากับมือ

แม่มองลูกชายที่ทำหน้าเครียด ก่อนจะบอก

“แม่ก็ไม่รู้จะอยู่กับพวกเราได้นานเท่าไร เรื่องเงินทองแม่ไม่ได้สนใจ แต่ถ้าชาวช่วยอะไรพี่ได้ก็ช่วยนะลูก เพราะยังไม่มีรักก็เป็น

ของทุกคน”

“เมื่ออย่าพูดแบบนี้” ลูกชายโถมก้าเบะปาก เพราะก่อนหน้านี้แม่ยังพูดเหมือนจะหายดีอยู่แล้วเชียว

“ชาว...” แม่เรียกอย่างอ่อนใจ “ถึงไม่มีโรค แต่ทุกคนต้องมีวันจากไปนะลูก แม่รู้ตัว และลูกก็รู้” คนเป็นแม่ยกมือแตะปานรูปหัวใจพวกนั้น เรื่องกำลังใจให้กันได้ สร้างได้ แต่อีกใจก็ต้องมองตามความเป็นจริงด้วย

ความจริงที่ว่าทำให้เธออยากให้ชาวมีคนดูแล และเธอเชื่อว่าชาวก็สามารถดูแลคู่ได้ดีมากเช่นกัน

“แต่แม่ เรื่องคู่ที่พี่ดำบอก...” ชาวเกริ่นก่อนจะเงยบลง เพราะรู้อยู่แล้วว่าเรื่องพวกนี้ไม่มีทางที่แม่จะไม่รู้

“ไม่มีใครกล้าบังคับชาวหรอกครับลูก ทุกคนรักและเป็นห่วงชาว แม่เองก็แค่อยากให้ชาวได้เจอใครสักคนที่ดูแลชาวได้ดีเท่าแม่หรือมากกว่าแม่”

“ชาวมีแค่แม่ก็ได้”

หญิงวัยห้าสิบห้าปียิ้มกว้าง แม้จะกำลังป่วยด้วยโรคน้ำหนัก แต่ก็อดแห่ลูกชายไม่ได้

“นอกจากเรื่องมีรักแล้ว บางทีแม่ก็อยากเห็นหลานก่อน เพื่อว่าแม่จะไม่สามารถสู้กับเคมีพวกนี้ได้”

“แม่...”

นินิและดำรู้ว่าสุดท้ายแล้วคนที่จะบอกชาวได้ก็มีเพียงแม่
พวกเขาจึงวางแผน...แต่อันที่จริงต้องเรียกว่าแม่เป็นคนวางแผนให้ถึงจะถูก

เพราะแค่รู้ว่ามิโพรเจกต์นี้ แม่ก็เรียกประชุมเสียแล้ว...

“ไหน มาดิ” ดังกวักมือเรียกน้องชายที่มาถึงบริษัทตามเวลานัดในวันทีนัดเซ็นสัญญา

คนที่ไม่คิดไม่ฝันว่าวันหนึ่งจะได้เป็นดารานักกล้องแบบที่ไม่ต้องแคสติงแถมยังไม่ได้เรียนการแสดง ทำหน้าตาไม่พอใจโลกพร้อมกับมองไปรอบๆ ตรงนี้เป็นโถงที่ลูกค้ามาใช้บริการ แต่วันนี้กลับกลายเป็นกองถ่ายเรียลิตีเสียอย่างนั้น

แม้คนจะไม่เยอะเท่ากองถ่ายที่ชาวเคยดูในทีวี แต่ก็รู้สึกแปลกๆ อยู่ดี

“ทางนี้ชาว” ดังกวักมือเรียกให้น้องมานั่งที่โต๊ะซึ่งเตรียมแท็บเล็ตและแอปพลิเคชันไว้พร้อมแล้ว

ก่อนหน้านี้พี่ชายปล่อยให้น้องชายโอเมก้าไปทำสวนและเที่ยวเล่นตามปกติ จนเมื่อผ่านมาเกือบเดือนขาก็ค่อยๆ ลืมเรื่องหาคว่ ว่าวันหนึ่งในหน้าหนาวที่หิมะตกหนักและพีชพันธุ์ไม่สามารถเติบโตได้ พี่ชายก็บอกว่าต้องเปิดกล้องเรียลิตีหาคว่ให้น้องเสียแล้ว

“น้องชาว ต่อหน้ากล้องต้องทำหน้ายิ้มๆ นิดหนึ่งนะคะ” นินิยิ้มเอ็นดูคนที่ทำหน้ามึนตลอด

ขานั่งหน้ามึนเพราะพี่ดาบอกว่าถ้าจะช่วยก็ต้องเริ่มจากกรอกใบสมัครหาคว่ในแอปพลิเคชันก่อน คนน้องทำหน้าที่ปลาตายพลางบ่นไปด้วย มีเหลือบไปมองกล้องที่ถ่ายแบบไม่รู้ตัวนิดหน่อยพอถึงตรงที่ต้องกรอกสเปกที่อยากได้ ชาวไม่รู้เลยว่าจะต้องกรอกอะไรลงไปในระบบ

“ตามสบายเลยคริบน้องชาว ไม่ต้องเขินกล้อง” พี่ครู่นพีชของดำซึ่งเป็นผู้กำกับหนังรายได้ดีหลายเรื่องไม่รู้นึกสนุกยังเิ่งถึงได้มาร่วมทำโปรเจกต์ของพี่ชายเขาด้วย

วันนี้แค่ซ้อม ยังไม่เอาจริง แต่จากปฏิกิริยาโอเมก้า เคว่กั

น่าสนุกแล้ว

“ตกลงแล้ว” ขาวคอตก เนื่องจากเป็นเรียลลิตี้เขาจึงไม่รู้ด้วยซ้ำว่าวัน ๆ ตนจะทำอะไรขายหน้าออกกล้องไปบ้าง

“ชาวต้องทำไงครับ”

“กรอกข้อมูลหาคู่ตามปกติ”

ขาวมองบนใส่พี่ชายที่นั่งหัวเราะอยู่ใกล้กัน ดูสนุกเสียจนน่าหมั่นไส้ เขาไม่เคยชอบอัลฟ่าที่ไหนมาก่อน นึกแต่ว่าจะรีบกลับไปถอนผักลอตสุดท้ายที่เหลือในเฮาส์ฝ้ายมาก่อนที่มันจะแห้งตายหมด ถึงได้รับจบงานของวันนี้โดยการรีบกรอกข้อมูลสเปกของตน แต่เพราะนึกไม่ออกเลยอิงจากตุ๊กตายางที่จะมาส่งเร็ว ๆ นี้

จะนั่นในไบสมัครออนไลน์จึงเขียนว่า...

‘ขออัลฟ่าที่หล่อ รวย จวยใหญ่ สูง 195.25 ตาสีฟ้า ผมดำสนิท ผิวแทน อกหนา กล้ามโต ขาววาว รักสัตว์ รักสิ่งแวดล้อม ขับรถ EV จบจากลอนดอน มีกลิ่นมะลิอ่อน ๆ นิสัยกวน ๆ น่ารักอ่อนโยน ชื่อลงท้ายด้วยสระอา’

ขนาดนี้...ถ้ามีก็จะยอมมีผิวเลยละ

แม้สเปกที่ขอจะยาวเหยียด ก็เชื่อว่าขาวจะพอใจกับการกรอกข้อมูลลงระบบ เพราะทำไปก็มองเห็นพี่ชายแบบไม่พอใจไปด้วย

“แอปพลิเคชันนี้ก็ทำขึ้นมาเร็วเกินไปนะ” ขาวพูดถึงสิ่งที่เคยเสนอไอเดียไปเมื่อเดือนก่อน และที่ชวนมาถ่ายเรียลลิตี้นี้ก็เพราะอยากจะให้โปรโมตทั้งบริษัทและแอปพลิเคชัน

เรียกได้ว่ายิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัว อันที่จริงอาจจะเป็นสามตัว...เพราะเหมือนเป้าหมายหลักของพี่ดำกับแม่อยากให้ขาวมีคู่มากกว่าอยากให้บริษัทมีกำไรเสียอีก

พี่ชายหยิบแท็บเล็ตที่น้องชายโถมก้ากรอกข้อมูลเสร็จแล้ว

มาดู ก่อนจะคุยไม้ไอ้อด

“ทางเรามีพร้อมทุกอย่าง” คำเก็บงำ จะให้บอกได้ไงว่าเน็ตคิง
ช่วยทำให้

“ก็มีทุกอย่างแหละ ยกเว้นกำไร” ขวรีบต่อให้ทันที

“ขาว...” คำเหลือบไปเห็นกล่องที่ยังถ่ายทำอยู่ เขาเห็น
สายตาชอบบอกรบใจของผู้กำกับ คาดว่าน่าจะได้จากเรียกเสียง
หัวเราะจากผู้ชมเพราะการทะเลาะกันของพี่น้องนั่นเอง

“พี่ซอละ เราอย่ามาทะเลาะกันหน้ากล้องเลย”

น้องชายที่วันนี้มีภารกิจแค่เข้ามาที่บริษัทเพื่อกรอกข้อมูลใน
แอปพลิเคชันและเซ็นสัญญาอีกโหลก่อนจะเดินจากไป

คำอยากจะรั้งน้องให้อยู่ต่ออีกสักหน่อย แต่พอเห็นว่าขาวได้
กรอกข้อมูลเรียบร้อยแล้วจึงไม่อยากพูดให้มากความ ก่อนจะอ่านไป
ขมวดคิ้วไปเพราะน้องชายตนกรอกสเปกเสียνάกลัว

“จะไปหาได้จากไหนวะเนี่ย...” เจ้าของบริษัทเกาหัวแกรก แต่
พอจะถามน้องชาย เงยหน้าขึ้นมาอีกทีก็ไม่เห็นเสียแล้ว “ไปไหนแล้ว
ล่ะ”

“เห็นว่าจะไปเก็บผักปลอดสุดท้าย เดี่ยวคืนนี้จะแจ้งตายหมด
คะ” นิธิบอกสามี ก่อนจะอ่านข้อมูลที่น้องขาวกรอกไว้บ้าง

คราวแรกนี่คิดว่าจะต้องแย่งแย่งๆ แต่พอลองอ่านทวนอีก
รอบแล้วรู้สึกคุ้นเคยแปลกๆ

“นิมิแผนคะ”

สะกั้ของบ้านมีรักปรบมืออย่างชอบใจ เพราะเธอนึกออก
แล้วว่าควรทำยังไงต่อ

คำว่า เหนือกว่าน้องขาวก็คือเมียเขาเนี่ยเอง...

มิฐาถอนหายใจยาวกับถูระล่าสุดที่พ่อให้มาจัดการ ถ้าพ่อไม่บังคับก็คงไม่มา ใครจะรู้ว่าจะต้องออกกลั้วด้วย

“กูแม่งไม่น่ากลับไทย” อัลฟาตัวโตถอนหายใจยาวเหยียด เพราะถ้าไม่กลับก็ไม่มีเงินให้ใช้แล้ว

มิฐาคืออัลฟาหนุ่มที่ทำธุรกิจซอฟต์แวร์อยู่ในลอนดอน แต่เนื่องจากไปขัดขาบริษัทใหญ่เข้า รวมถึงโดนฟ้องเรื่องที่ทำข้อมูลของลูกค้ารั่วไหล จึงโดนสั่งปิดบริษัทพร้อมกับโดนฟ้องเป็นจำนวนเงินสองล้านปอนด์

ซึ่งนั่นทำให้เงินเก็บทั้งชีวิตของเขาหายเกลี้ยง...

จากที่ไม่คิดว่าจะต้องกลับมาชบบริษัทของพ่อและเน็ตคิง สุดท้ายก็ถูกเรียกตัวกลับไทย และเพื่อเงิน ตอนนี้เขาเลยยอมทำทุกอย่างเพื่อให้ได้กลับไปใช้ชีวิตที่ลอนดอน เพราะไม่อยากรออยู่เป็นเงาให้พี่ชายอย่างสิฐาค่อนขอดเล่น

“คุณสิฐามาแล้ว เชิญที่ห้องนัดเดตเลยนะคะ”

“อ้อ ก็ได้” มิฐาถอนหายใจยาว เพราะแม้แต่ตอนนี้คนก็ยังไม่รับรู้การมีตัวตนของเขาเลย เพราะว่าสิฐานั้นดังเหลือเกินในหมู่ไอเมก้าในไทย

และแล้วการถ่ายทำวันแรกและเทปแรกก็เริ่มขึ้น ผู้กำกับเคเรียกมันว่าเป็นการนัดเดตแรก

วันนี้ดูเหมือนไม่ใช่แค่ฝั่งชาวที่ไม่พอใจกับการถูกจับคู่ อัลฟา ลูกชายเจ้าของบริษัทใหญ่อย่างเน็ตคิงเองก็รู้สึกไม่พอใจ จริงอยู่ว่าไอเมก้าเป็นลูกชายผู้มีพระคุณของพ่อและบริษัทตั้งแต่ช่วงก่อตั้ง เรียกได้ว่าเป็นเพื่อนเก่าแก่

แต่สมัยนี้การคลุมถุงชนมันไม่ใช่เรื่องที่เหมาะสมแล้ว...

นอกจากนั้น ในโลกที่เทคโนโลยีของเล่นของโอเมก้าล้ำหน้า และขายดี ทำให้เน็คคิงที่เมื่อก่อนเป็นบริษัทผลิตชิ้นส่วนไอทีและ ที่นอนฟูกายพาราสามารถไต่เต้าขึ้นมาเป็นบริษัทมหาชนระดับโลก ได้เพราะของเล่นโอเมก้า ฉะนั้น CEO ไม่ควรให้ลูกชายมาดูแลตัว เช่นนี้เลย

แบบนี้รู้ไปถึงไหน อายุไปถึงนั้น หุ่นคงร่วงกราว

ไม่ใช่แค่มีฐาที่หิวเสีย แต่ตัวเองก็กำลังง เนื่องจากโพรไฟล์ ระดับตุ๊กตายางที่ขายดีที่สุดในโลกที่กรอกเข้าไปดันไปแมตช์กับใครบางคน ทำเอาโอเมก้าถึงกับเหวอ เพราะใครจะไปเชื่อว่าจะมีคนแบบนี้จริงๆ ในโลก

“คุณฐามาแล้วค่ะ เชิญคุณขาวในห้องเลยนะคะ” เจ้าหน้าที่ของบริษัทมีรีบบอกโอเมก้าที่เพิ่งมาถึง

“ฐา?” ชาวที่รู้ว่าวันนี้จะต้องมาเดดและถ่ายทำรายการขมวด คิวแน่น รู้สึกขนลุกแปลก ๆ

ขาวว่าชื่อนี้มันคุ้น ๆ พอก้าวเข้าไปในห้องด้วยความตื่นเต้นก็ เห็นคนมานั่งรอในห้องที่บริษัทจัดไว้สำหรับคู่เด็ด เป็นชายตัวสูง สวมหน้ากากอนามัยและแว่นดำ

บางที่อาจจะเป้นแค่นักแสดงที่พี่ชายเขาจ้างมาหลอกเล่น ก็ได้...

“สวัสดิ์” ขาวยกมือทักทาย ไม่แม้แต่จะไหว้แบบที่แม่สอนให้ มีสัมมาคารวะด้วยซ้ำ “ชื่อขาวนะ”

มีฐาเหลือบมองโอเมก้าที่ทักเขาห้วน ๆ หางเสียงไม่มี ดูไม่มี สัมมาคารวะ แต่แทนที่จะว่ากล่าวเนื่องจากเขาอายุเยอะกว่าเกือบ สิบปี กลับหยุดมองเพราะใครคนนั้นมีปานรูปหัวใจเล็ก ๆ ตรงทางตา ฝั่งซ้าย มาจนถึงข้างแก้มและต้นคอ มันน่าสนใจดี

แต่ก็หลุดข้าเพราะชื่อเจ้าขาว อย่างกับหมาในการ์ตูนเรื่อง
ชินจังจอมแก่น แถมยังดูฟูๆ เหมือนกัน หน้าตาจ้องๆ ด้วย...

“ชื่อสุา เป็นพี่นาย นายควรเรียกฉันว่าพี่”

“ผมมีพี่ชายคนเดียว” ชาวบอกร่วมกับนั่งลงฟังตรงข้าม
ผู้กำกับถึงกับหลุดข้า เพราะดูแล้วเรียลลิตี้เรื่องนี้ น่าจะดังเป็น
พลุแตกแบบไม่ต้องมีสคริปต์ด้วยซ้ำ

ท่าทางโอเมก้าจะไม่พอใจคู่เด็ด เพราะหากจะว่าเขาไม่มี
มารยาท อัลฟาก็น่าจะถอดหน้ากากอนามัยและแว่นดำออกก่อน
เถอะ

“จะเอาแบบนี้ก็ได้”

มิฐาที่มาทำธุระให้พ่ออีกโหล เขามาเพื่อเงิน ฉะนั้นจึงอยาก
จะทำให้มันจบๆ ไป แต่แล้วก็เห็นอีกคนทำจุกๆ ฟัดฟัดก่อนจะถอน
หายใจยาว

“ถอนหายใจทำไม”

ชาวเป็นพวกที่แสดงทุกอย่างออกมาทางสีหน้าและสายตา
ฉะนั้นอีกคนถึงได้รู้ทันทีว่าโอเมก้ากำลังไม่ชอบกลิ่นเขา

ที่ชาวไม่ค่อยชอบอัลฟาเพราะว่าได้กลิ่นแล้วรู้สึกแปลกๆ

“คุณกรอกสเปกมั่วเหมือนผมไหมเนี่ย” ชาวเริ่มบทสนทนา
เพื่อให้การเด็ดและการถ่ายทำในวันนี้จบไป เนื่องจากพี่ดำสั่งว่าต้อง
คุยให้ได้อย่างน้อยหนึ่งชั่วโมง

มิฐาผู้ไม่เคยคิดอยากจะแต่งงานนึกถึงตอนที่พ่อเขามาถาม
เรื่องแปลกๆ อย่างเช่นว่ามีสเปกโอเมก้าเป็นแบบไหน ซึ่งก็ตอบไป
ว่า...

‘เอาแก้มยุ้ยๆ จันและชาวบวๆ จะได้ฟัดเต็มมือ วันๆ มีงาน
อดิเรกคือทำสวน ไม่คุณหนู เอาแบบถึกทน ใช้ชนดินก็ไม่บ่น กินง่าย

อยู่ง่าย นอนเก่ง ไม่ไว้วาย เลี้ยงง่ายเหมือนเจ้าต่างที่บ้าน’

มิฐาพูดไปแบบนั้น โดยที่ไม่ได้ตรึงตรองด้วยซ้ำ...

“ว่าแต่นายทำฟาร์มจริงหรือ” ที่ถามเพราะมิฐาเองก็ไม่คิดว่า
คนตรงหน้าจะทำเรื่องพวกนั้นเป็น

“อ้อ”

“จริงดิ?” ที่ถามย้ำเพราะอัลฟาเริ่มไม่แน่ใจแล้วว่ารายการ
เรียลลิตีที่จ้างเขาด้วยเงินหลายแสนต่อหนึ่งคิวจะคิดบทพวกนี้ขึ้นมา
หรือมันจะเป็นความจริงกันแน่...

“จะโกหกให้ได้อะไรครับ” ชาวถอนหายใจยาว ก่อนจะยื่นมือ
ให้ดู “มือผมสากและหนากว่าหน้าคุณอีก”

“ช่วยพูดกับคนที่แก่กว่าดิ ๆ หน่อย” มิฐานึกไม่ชอบใจท่าทาง
ของเด็กคนนี้นัก

“คุณเองก็ช่วยถอดหน้ากากกับแว่นออกหน่อย เห็นแล้ว
อึดอัด” ชาวก็ไม่ชอบคนตรงหน้านักหรอก แค่คิดว่าจะต้องแต่งงาน
กับอัลฟาซี้โอก็เวียนหัวแล้ว

แต่ที่อยากเห็นให้ชัด ๆ เพราะถ้าเกิดว่าอัลฟาตรงหน้าไม่ตรง
กับรายละเอียดที่ชาวกรอกไปในระบบจะได้ถือว่าเป็นโมฆะ เพราะ
พี่ดำทำให้ไม่ได้

มิฐาผู้ค่อนข้างไม่ชอบการออกกล้องพยายามคิดถึงเงินค่าจ้าง
ที่รับมาแล้วครึ่งหนึ่ง ก่อนจะถอดแว่นออก เผยให้เห็นตาสีเข้ม แล้ว
ก็ถอดหน้ากากออกด้วยสีหน้าไม่ค่อยพอใจนัก

ชาวแอบมองบนใส่พวกอัลฟาซี้เก็ก ทว่าพอได้สบตาแค่เสี้ยว
วินาทีและเห็นหน้าเต็ม ๆ ของคู่เด็ด จากที่ไม่สนใจและคิดจะหาเรื่อง
พี่ชายที่หานักแสดงมาไม่ตรงกับสเปก โอเมก้าที่ไม่เคยฮิตก็ตาโตจน
แทบถลน

เพราะนี่มันโมเดลที่เขาชอบ... ลิ้มเต็ดที่มีแค่หนึ่งพันตัวในโลก
ตุ๊กตารุ่นลูกชาย CEO เวอร์ชันอัปเกรด!

“เฮ้ย!”

“เสียงดังทำไม ตกใจหมด” มิฐาขมวดคิ้วแน่น เพราะอีกคน
อ้าปากหวอแถมยังทำตาโต

“รุ่นลิ้มเต็ดอัปเกรดจากजूเจ็ดนิ้วเป็นเก้านิ้วเลยนะเนี่ย...” ชาว
ผู้สติหลุดไปแล้วหันรีหันขวางเพื่อที่จะหาโทรศัพท์มาถ่ายวิดีโอเก็บ
ไว้ให้เพื่อนตัวเองดู

“อะไรนะ นิ้วอะไรนะ” มิฐาถาม เพราะเขาไม่รู้เลยว่าอีกคน
กำลังพูดถึงเรื่องอะไร

“ก็คุณคือตุ๊กตารุ่นลิ้มเต็ด”

มิฐาที่เพิ่งกลับมาจากต่างประเทศหนึ่งไปพักใหญ่ ก่อนจะขมวด
คิ้วแน่นและตบโต๊ะเสียงดัง เมื่อรู้แล้วว่าพ่อบ้าของตัวเองทำอะไร
ลงไป

“นั่นไม่ใช่ฉัน!”

“ไม่ใช่ก็บ้าแล้ว!” ชาวเองก็ตกใจจนตบโต๊ะตาม

อัลฟ่าซีก็แก๊กและทำตัวนอกกรอบที่พ่อแม่วางไว้กัดฟันกรอด
เพราะไอ้ตุ๊กตารุ่นที่ว่ามัน มันถอดแบบมาจากพี่ชายฝาแฝดของเขา
อย่างสิฐาต่างหาก

แต่ถามว่าหน้าตาเหมือนกันมากแค่ไหน... ก็เป็นแฝดไขใบ
เดียวกันที่เหมือนกันเป๊ะแบบแทบจะแยกไม่ออก

โอเมก้าที่เป็นแฟนคลับของตุ๊กตารุ่นลูกชาย CEO ยั้มกรั้ม
จากที่เปื้อนแผนการตลาดของพี่ชายและพี่สะใภ้มาก ตอนนี้นักลับนิก
สนุกและสงสัยอยู่ว่าของจริงจะเท่ากับเวอร์ชันหนึ่งหรือเวอร์ชันสอง
หมายถึงแขนขาอะนะ...อย่าคิดมาก

“ยินดีที่ได้รู้จักน้า น้องชื่อขาครีบ” ขาวยิ้มแป้น หัวใจดวงน้อยๆ ของโอเมก้ากระชุ่มกระชวยเป็นพิเศษ รู้สึกว่ามีอะไรน่าสนใจกว่าการปลุกผักไปวันๆ ในหน้าหนาวที่แสนจะเหงาหงอยนี้ซะแล้ว ติดภาพมาที่ดำซึ่งกำลังดูทุกอย่างผ่านจอมอนิเตอร์ สงสัยจนต้องหันไปถามภรรยา

“เป็นไปได้ไงนี่...”

“ตุ๊กตารุ่นลูกชาย CEO เวอร์ชันอัปเกรดค่ะ” นี่นี่ยัมกว้าง แม้จะเป็นต้นแบบตัวปลอม แต่ก็คิดว่าน่าจะเท่าๆ กัน

หมายถึงแขนขาและหุ่นนะ...

“...” ด้ามองภรรยาสลับกับน้องชายที่อยู่ใกล้ๆ สุดท้ายก็หันมาหาเพื่อนผู้กำกับที่กำลังยิ้มกริ่มอย่างภาคภูมิใจในผลงาน

“งานนี้แหม่งจะต้องเป็นงานชิ้นเอกของกู” เเคเองก็ยิ้มร้ายแบบที่น้องขาวยิ้มเลย

ดังงมาก แต่เอาเป็นว่าถ้าทุกอย่างเป็นไปได้ด้วยดี ก็คงจะดี...

2

การช่วยโลกต้องเริ่มจากตัวเอง

‘หล่อ รวย จวยใหญ่ สูง 195.25 ตาสีฟ้า ผมดำสนิท
ผิวแทน ออกหนา กล้ามโต ขาวาว รักสัตว์ รักสิ่งแวดล้อม ขับรถ EV
จบจากลอนดอน มีกลิ่นมะลิอ่อนๆ นิสัยกวนๆ น่ารัก อ่อนโยน ซื่อ
ลงท้ายด้วยสระอา’

ไม่ใช่แค่พีดำที่ไม่เข้าใจว่านี่ไปหาคนที่ตรงกับสเปกน้องชาย
มาได้ยังไง ชาวเองก็เกิดข้อสงสัยจนเก็บงำไว้คนเดียวไม่ไหว วันนี้จึง
มีปาร์ตี้กับเพื่อนนลินหัวข้อเรื่องที่ว่า ‘ทำไมตุ๊กตายางถึงเดินได้’

“หัวข้อการหารหรือวันนี้ที่น่ากลัวมาก”

จากที่จะชวนนลินนั่งปิกนิกได้ร่มไม้้อย่างเคย คราวนี้ชาวกลับ
ชวนเพื่อนเข้ามาในห้องกระจกแทน เนื่องจากหิมะเริ่มทับถม และ
ข้างนอกนั้นหนาวจนเกินไป

นลินมองห้องกระจกที่ภายในมีพีซประดับในกระถางเป็นส่วน
ใหญ่ เขารู้ว่าเพื่อนตนมีความสุขกับงานในฟาร์มมาก ก็จริงอยู่ว่า
เพราะชาวบ้านรวยแล้วถึงสามารถใช้ชีวิตในแบบที่อยากเป็นได้ แต่

นลรู้ดีว่าชาวไม่เคยทำเรื่องพวกนี้เล่น ๆ โอเมก้าคนนี้จริงจังและใส่ใจ
กับงานของตนเสมอ

“อบมันหวานมาให้แล้วค่ะ หรืออยากจะปิ้งเพิ่มปากก็เตรียม
เตาถ่านมาให้ด้วยนะคะ ปิ้งได้เลย”

“น่ากินมากครับ” นลพูดถึงมันหวานอบเนยหัวใหญ่ที่คุณป้า
แม่บ้านนำมาให้

“อร่อยมาก ชาวอยากจะบอก” คนที่ปลูกเองชุดเองยิ้มอย่าง
ชอบใจ ก่อนจะหันไปหาคุณป้าเพื่อขอบคุณ

“ขอบคุณครับคุณป้า”

นอกจากมันหวานและเตาถ่านเล็ก ๆ สำหรับย่างแล้ว ก็ยังมี
บาร์บีคิวเสียบไม้และมาร์ชเมลโลว์สำหรับม้อบายที่มีดครีมนี่ด้วย

แต่เพราะนลรู้ดีว่าเพื่อนไม่ได้ชวนมากินมันหวานเฉย ๆ ถึงได้
เปิดประเด็นทันที

“เราจะเริ่มเลย หรือจะกินให้หมดก่อน”

ชาวมองของกินกองพะเนิน ก่อนจะอมยิ้ม

“ถ้ารอกินหมดคงไม่ได้คุยนะนล”

เพื่อนรักโอเมก้าหัวเราะชอบใจ ก่อนจะมองซ้ายมองขวาและ
พูดถึงหัวข้อ ‘ทำไมตุ๊กตาทายถึงเดินได้’ ที่ชาวบอกไว้ตั้งแต่แรก

“ทำไมเธอเจ้าชาว ตุ๊กตาลีมีเต็ดตัวที่พันลูกมาเดินเธอ” คน
ถามขลุ่ย เพราะกลัวว่าตุ๊กตาทายจะกลายเป็นตุ๊กตาผี

“ใช่ที่ไหนล่ะ” ชาวลูบแขนตัวเองไปมา จริง ๆ ตอนกลางคืน
เคยตื่นมาเจอตุ๊กตารุ่นลูกชาย CEO นอนลืมหูลงอยู่ข้าง ๆ ก็แอบ
หลอนเหมือนกัน ยังได้ไปเจอตัวจริงยิ่งหลอน

“นลรู้จักสิรู้ไหม”

นลเลิกคิ้วพร้อมกับเอามันอบเนยเข้าปาก ถึงจะร้อนมาก แต่

อร่อยจนต้องเคี้ยวไปพูดไป

“สิฐาก็ดันแบบตึกตายงคนนั้นไง ไซ้ไหม ที่ดังๆ”

“ลูกชาย CEO เน็ตคิงสินะ...” ชาวพุดพลางคิดตามไป จะว่าไปแล้วสิฐาที่เขาเคยเห็นตามข่าวสังคมและข่าวเศรษฐกิจดูมาดี ผู้ดี และขี้เก๊กกว่าสิฐาที่เจอในกองถ่ายเป็นกอง

หรือจะเป็นเพราะวงการบันเทิงที่ใช้อัลฟ่าหน้าหยิ่งคนนั้น ดูเข้าถึงง่ายขึ้น...

“มีอะไร เล่ามาเลยนะชาว”

“คือว่านะ นลนะ”

คราวนี้ไอเมก้าสองคนขยับเข้ามาชิดกัน เหมือนสัตว์เล็กสองตัวซุกตัวเพื่อหาความอบอุ่นในห้องกระจกที่ไม่มีใคร

“อย่าบอกนะว่าเขามาดูตัว”

นลเดาถูก ชาวเลयरี่ปยักหน้า

“อ้อ เขามาดูตัวที่มีรัก”

“ฮะ...” คนฟังเอียงคอ เพราะไม่เข้าใจที่อัลฟ่าทรงเสน่ห์จะต้องมาหาคู่

“บ้าแล้วเจ้าชาว แค่อัลฟ่าแบบสิฐากวักมือก็มีไอเมก้าให้เลือกทั้งโลก ไม่เห็นจำเป็นจะต้องมาดูตัวสักนิด”

“ก็จริง” ชาวพยักหน้ารับ ก่อนจะอมมาร์ชเมลโลว์จนแก้มตุ่ย “แต่คนที่มาเหมือนจะไม่ไซ้สิฐาอะ เป็นเหมือนร่างโคลนนิ่งมากกว่า”

“...” คราวนี้คนฟังยั้งงไปกันใหญ่ ก็ไหนตอนแรกบอกว่าสิฐา ไง...

“จะไม่ไซ้สิฐาได้ไง ก็ลูกชายเน็ตคิงมีคนเดียว” นลพุดแล้วคิดตาม ก่อนจะออกความเห็นเมื่อนึกบางอย่างออก

“หรือว่าข่าวลือเรื่องที่ CEO เน็ตคิงมีเมียน้อย และลูกเมีย-

น้อยคนนั่นกำลังจะอุปบริษัทเมียหลวง เป็นเรื่องจริง...” นลเดาเรื่อง
คนอื่นได้น่าตื่นเต้นเสมอ

ขาวงกับเรื่องเล่าเหล่านั้น เพื่อนโอเมก้าที่เรียนด้วยกันมา
ตั้งแต่เด็กจึงต้องอธิบายเพิ่ม

“แบบในวงการไฮโซมีข่าวลือว่าจริง ๆ สีฐาเป็นอัลฟ่า แต่ดัน
มีสามีแล้วเป็นอินิกม่า เขาก็เลยกลายเป็นโอเมก้าและกำลังท้อง ซึ่ง
ไม่รู้เป็นเรื่องดีหรือไม่ดี แต่เพราะเป็นแบบนี้ลูกเมียน้อยเลยจะมา
แย่งตำแหน่งลูกชายอัลฟ่าของเน็ตคิง”

ขาวว่าประเด็นชักเริ่มแตกไปไกล และมันไม่เหมาะกับสมอง
น้อยๆ ที่คอยคิดแต่เรื่องแม่และผักในฟาร์มเล็กๆ ของตน ขาวกลัว
ว่าสมองจะแบกรับเรื่องของชาวบ้านมากไปจึงยกมือให้เพื่อนหยุด
พรั่งพรูข้อมูลที่ไม่จำเป็นต้องรู้ออกมา

เรื่องครอบครัวชาวบ้านขาวไม่เคยรู้ ตอนนี้รู้แค่ สีฐาไม่ว่า
จะตัวจริงหรือตัวปลอมก็เข้ามาอยู่ในเกมของพีดำและพีนิแล้ว

“เรื่องนั้นไม่รู้ แต่เรื่องนี้เด็ดมาก” คนที่ไม่อยากรู้เรื่องชาวบ้าน
แต่อึดอัดอยากเล่าเรื่องของตัวเองขยับเข้าหานลแบบแนบชิดมาก
ขึ้น จากที่ตัวติดกันมาก ๆ อยู่แล้ว

“อะไร ๆ”

“ที่พีดำชวนไปทำโปรเจกต์พลิกฟื้นมีรักกรุ๊ปอะ เราไปเจอสีฐา
ตัวจริงมา”

“อ้อ เพราะสีฐาไปหาคุ้ไข้ใหม่” นลเข่าแขนเพื่อนเพราะคิด
ว่าโชคดีเหลือเกินที่ได้เจอตัวจริงด้วย “ไหน ขอดูรูปที่เจ้าขาว”

คนที่มึนหลักฐานมากกว่ารูปย่อมกรู้มกริ่มให้เพื่อนสงสัย ก่อน
จะเฉลยในที่สุด

“ไม่ใช่แค่ได้ถ่ายรูปนะ แต่ได้ถ่ายเรียลิตีร่วมกัน”

คนที่ไม่ว่าที่ยังไม่มีหลักฐานเพราะโพรเจกต์ยังเป็นความลับ
เล่าไปปิดไปจนลสายหน้า

“มโนอีกแล้วเจ้าขาว นอนกอดตุ๊กตาทายางจนหลอน”

“จริงๆ นะนล เราไม่ได้โกหก” คนที่ได้ปะทะสีปากกับชาย
ต้นแบบตุ๊กตาทายางคนนั้นหน้ามูย แม้แต่เพื่อนสนิทยังไม่เชื่อ ไม่รู้จะ
เอาไปโม้ที่ไหนได้อีก

“แล้วเป็นไง การพลิกฟื้นมีรักต้องทำอะไรบ้าง”

“ก็บอกว่าถ่ายเรียลิตีตามหารักแท้กับสิริฐาโง สิริฐาร่างโคลนมา
หาคู่จริง ๆ พี่นี่เลยจับทำโพรเจกต์”

นลมองคนที่เล่าให้ฟังด้วยความตั้งใจ ดวงตากลมโตแวววาว
ดูตื่นเต้น ส่วนเขาทั้งทั้งและงงงวย เพราะปกติแล้วเรื่องคู่ไม่เคย
อยู่ในความสนใจของขาว เพราะฉะนั้นจึงถามเพื่อนอย่างแปลกใจ

“ทำไมเจ้าขาวยอมละ”

“ก็...เขาเหมือนตุ๊กตามาก ๆ”

สุดท้ายก็วนมาเรื่องนี้ จากที่ไม่เชื่อเพื่อน นลก็เริ่มคิดว่ามัน
คงจะมีมูลอยู่บ้าง

“แล้วขาวจะเอาจริงหรือไง”

“เอาอะไรจริง” ขาวถามกลับพร้อมกับทำตาโต เพราะไ้ที่คิด
ในหัวนั้นไปไกลมาก ๆ แล้ว

“ก็เอาทั้งสองแบบ ทั้งกินเขาแล้วก็แต่งงานกับเขา”

“บ้าหรือไง” ขาวตีแขนเพื่อน

ในโลกที่ของเล่นทางเพศขายกันอย่างเปิดเผยก็เชื่อว่าพูดเรื่อง
พวกนี้แล้วจะไม่เขิน และต่อให้เล่นของเล่นมาเยอะ ก็เชื่อว่าเคยมี
ประสบการณ์กับอัลฟ่าจริง ๆ เสียหน่อย

“ขอความจริง ไม่เอาความเขิน” นลหรีตามองเพื่อน เพราะ

รู้ดีว่าลึก ๆ แล้วเพื่อนสนิทแทบแค่นั้น

“ถ้าให้แต่งงานคงไม่” ขวส่ายหน้า แม้เรื่องนั้นจะมีอยู่ในสัญญาการถ่ายทำก็ตาม แต่เขายังไม่เห็นตรงจุดนั้น

“เพราะทางนั้นก็น่าจะเข้ามาถ่ายเพื่อหาκούหรอก” ขาวว่า คุณคนนี้น่าจะมาเพื่อเงินต่างหาก

“เฮ้อ...แล้วยอมทำไม”

ไอเมก้าตัวไม่จู้ต้องมองซ้ายขวา ดูว่าจะมีใครบังเอิญผ่านมาได้ยินหรือเปล่า

“อยากลองจับ ๆ ดูว่าหนังแท้จะดีเท่าซิลิโคนไหม”

นลเกือบจะหลุดหัวเราะเมื่อเห็นเพื่อนยิ้มกรั้มกริ่ม ก่อนจะถามอีก

“หนังตรงไหนนะ...”

ขาวหัวเราะคิก ๆ ก่อนจะกลืนน้ำลายอีกใหญ่

“แขนไหนนล ขาวหมายถึงแขน...”

จริงอยู่ว่าไม่มีใครผ่านมาเห็น แต่ภาพจากกล้องวงจรปิด

พร้อมกับเสียงที่ไอเมก้าคุยกันถูกส่งเข้าไปในโทรศัพท์ส่วนตัวของนินีพอดี เธอไม่ได้อยากจะละเมิดความเป็นส่วนตัวของน้องขาว แต่น้องคงลืมไปว่าหลาย ๆ ห้องในบ้านเรามีก้องติดไว้เพื่อกันขโมย และในห้องโถงของบ้านกระเจก ซึ่งเป็นบ้านของขาวก็มีติดเอาไว้ด้วย เพราะขาวเป็นคนรีเคอร์สตัวเอง แต่ตอนนี้คงลืมไปแล้วว่ามี...

“ตอนแรกบอกไม่เอา ๆ ตอนนี้อายกินเขา” คำส่ายหน้าระอาที่โบราณสอนว่าไอเมก้าควรรักษานวลสงวนตัว คงจะใช้ไม่ได้กับเด็กไอเมก้าเจน Z

เพราะนอกจากจะไปต่อแถวซื้อตุ๊กตาทายกันอย่างไม่อายแล้ว

ยังเปิดเผยเรื่องสองแง่สองง่ามกับเพื่อนไม่ต่างจากเรื่องทั่วไป

“ไอ้เคบอกว่าจะติดต่อเทปแรกให้ดูได้ภายในเดือนหน้า ใช้เวลาถ่ายทำทั้งหมด 4-6 เดือน ถ่ายไปออนแอร์ไป นี้นี่ว่าไง” คำถามคนรักเมื่อนึกได้ว่าเพื่อนผู้กำกับส่งข่าวมาเมื่อเช้า

ไอเมก้าสาวนั่งลงข้างสามีพลางมองภาพครอบครัวที่ติดอยู่ในห้องทำงานไปด้วย เธอเป็นคนฉลาด เรียนจบมาจากมหาวิทยาลัยชื่อดังระดับโลก ด้วยความมุ่งมั่นว่าจะพึ่งตัวเองและไม่แต่งงานกับอัลฟาคนใด เนื่องจากแม่เธอต้องเจ็บช้ำกับการที่พ่ออัลฟามีไอเมก้าอื่นอยู่ทั่วเมือง

เนื่องจากอัลฟาในโลกใบนี้มีน้อยนิด ถ้าเทียบจากสถิติที่อัลฟาหนึ่งคนสามารถมีไอเมก้าได้สี่คนแล้ว บางทีก็ไม่แปลกใจเลยว่าทำไมพ่อของเธอที่เป็นถึงประธานบริหารของโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง จะแวดล้อมไปด้วยไอเมก้ามากมาย และด้วยความยับยั้งชั่งใจที่น้อยนิดของอัลฟามากๆ ครอบครัวเธอจึงฟังไม่เป็นท่า

เพราะฉะนั้น...

“จริง ๆ นี่ไม่ยากให้ออกอากาศเลยคะ”

ด้ามองหน้าภรรยาทันทีที่เธอพูดจบ เพราะว่าไอเดียพวกนี้ล้วนมาจากนี่ทั้งนั้น

“แต่นี่เป็นคนคิดโปรเจกต์นี้ขึ้นมาอะ”

“นิรู้ แต่พอได้อ่านสัญญาจากทางคุณมีฐาอีกครั้งถึงรู้ว่าเขามาเพื่อเงิน และสุดท้ายจะกลับไปทำงานและใช้ชีวิตที่อังกษตามเดิม”

“แล้วยังไงครับ” คำยังไม่เข้าใจในประเด็นที่ภรรยาบอก

“ถ้าเรื่องรวมนั้นจบที่น้องชารักเขาแค่ฝ่ายเดียวล่ะคะ”

ถ้าเป็นเช่นนั้น...ไอเมก้าที่อยู่แต่ในฟาร์มและมีความสุขกับ

ตัวเองจะเป็นยังไง พวกเขาจินตนาการแทบไม่ออก รู้เพียงว่ามันจะต้องเจ็บปวดมากมาย

“โอเมก้าหลงรักง่าย และพอได้รักแล้วจะรักอยู่แค่คนเดียว”
สาวสวยสุดแกร่งที่ไม่เคยคิดว่าจะหลงรักใครที่ยึดให้สามี

พวกเขาเจอกันที่มหาวิทยาลัยในนิวยอร์ก ต่างฝ่ายต่างก็คิดว่าจะไม่รัก แต่สุดท้ายแล้วก็หนีโชคชะตาและสัญญาตัญญูไม่พ้น

“นั่นเราจะเอายังไงต่อดีล่ะครับ” คำเองก็ไม่เคยคิดถึงมุมนี้มาก่อนเลยเช่นกัน

“นิว่าเราถ่ายเป็นโฆษณาสั้นๆ ดึกกว่ากะ แ่ได้คอนเทนต์ที่ลูกชายของเน็ตคิงและลูกชายของมี้รักมาหาคู่ผ่านแอปพลิเคชันของเรามันก็สนุกแล้ว”

คำผู้ไม่เคยคิดถึงจุดนี้มาก่อนพยักหน้าตามภรรยา เพราะว่าเรื่องราวของความรัก หากคิดให้ลึกแล้วก็เหมือนกำลังเล่นกับใจของทุกฝ่ายเลย

แต่คนที่พี่ๆ เป็นห่วงอย่างชาวกลับซ้ายหน้าหรือตอนที่เราที่รายการเรียลตี้จะถูกตัดให้เป็นแค่โฆษณาสั้นๆ และที่นัดมานอกรอบวันนี้ก็เพื่อแก้ไขสัญญา

“ไม่เอา ชาวจะเล่นต่อ และต้องเป็นเรียลตี้ยาวๆ เท่านั้น” เพราะเขายังไม่ได้จับหนังสือตราตัวโคลนนิ่งเลยนะ! อยู่ดี ๆ จะมายกเลิกได้ไง

“อันนี้ผมเห็นด้วยกับโอเมก้า” มิฐายกมือสนับสนุนโอเมก้าที่เขาจำได้ว่าชื่อเหมือนหมาในการ์ตูนเรื่องชินจัง

เนื่องจากมิฐารับเงินจำนวนมากมาจากที่บ้านแล้ว และหากถ่ายได้จนจบตามคิว เขาก็จะมีเงินไปตั้งตัวอีกครั้ง แต่หากตัดเหลือแค่

โฆษณาสั้น ๆ คงได้แค่ค่าเครื่องบินกลับอังกฤษ ซึ่งไม่คุ้มเอาเสียเลย
“กูก็ไม่เห็นด้วย” ผู้กำกับอย่างเค็กก็ทำหน้าละห้อย เพราะเขา
อยากจะได้ดังจากเรียลลิตีฟอร์มเล็ก ๆ ซึ่งประเมินแล้วว่านักแสดง
อย่างน้องขาวและคุณอัลฟาน้ำหล่อตัวโตนั้นจะทำให้รายการดัง
เป็นพลุดอก

“ถ้ากลัวล้มก็ยังไม่ต้องออมนะ รอให้ถ่ายจบก่อนค่อยว่ากัน”

เคเสนอ

“แม่ก็อยากได้หลานค่ะ อายากเล็กเลย”

“แม่ มาได้ไง!” ขาวหันขวับ เห็นคุณเลขาฯ ประคองแม่เข้ามา
ในห้องประชุมของมีรักพอดี

“เอ่อ...เรื่องหลานไม่ได้มีอยู่ในสัญญาะครับ” มิฐาพลิก
หน้ากระดาษไปมา เรื่องให้เข้าฉาก แก๊งรัก ไปจนถึงการแต่งงาน
จอมปลอมอะไรก็ตาม เขาสบายมาก

แต่ไอ้เรื่องयेเย... พูดตรง ๆ ว่าไม่อยากทำกับลูกเพื่อนพ่อ
เพราะถ้าหลังจากนั้นเกิดอะไรขึ้น มิฐาคงโดนพ่อจัดการ

“แหม อยู่ไปก็รักกันเอง” แม่ว่าแล้วหัวเราะจนปวดแก้ม ทำเอา
ขาวต้องรีบขัด

“สมัยนี้การคลุมถุงชนหมดไปแล้วนะครับ”

“แม่บังคับที่ไหน ทุกคนที่เซ็นสัญญากันเพื่อผลประโยชน์
ทั้งนั้น”

“...” ซ่อนี่ทำเอาทุกคนในห้องเงิบ โดยเฉพาะขาวที่เถียงไม่
ออก

วันแรกที่เขาทำเขาก็จะมาบอกพี่ดำ่ว่าไม่ทำ ไม่เซ็นอะไร
ทั้งนั้น แต่พอเห็นหน้าอัลฟาก็ยอมง่าย ๆ ทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้อ่านให้
ละเอียด

“แล้วแม่มาได้ใจครับ” คำถามคนที่วันนี้ดูเหมือนจะร่าเริงมาก แทนที่จะอยู่โรงพยาบาลกลับมาหาถึงที่นี่

“แม่เป็นผู้อำนวยการผลิต เป็นเจ้าของมีรัก ก็ต้องมาดูแลอยู่แล้ว ลีคะ” หน้าตาแม่แดงดูจริงจังและสนุกมากจนไม่มีใครกล้าขัด

ชาวและดำสบตากันก่อนจะลอบยิ้ม อนาคตไม่รู้จะเป็นยังไง แต่ตอนนี้เห็นทุกคนมีความสุขก็นับว่าเป็นโพรเจกต์ที่ดีใช้ได้

หลังจากนั้นเพียงไม่กี่วันการถ่ายทำครั้งที่สองก็เริ่มขึ้น โดยเริ่มของเทปนี้ก็คือการพาคนที่ต้องการหาคู่จากบริษัทมาเด็ดตาม สถานที่ที่น่าจะเข้ากับคนทั้งคู่

“บทคือฉันต้องถามนายว่าชอบที่นี่ไหม” มิฐาเงยหน้ามอง ท้องฟ้ายามบ่ายคล้ายในสวนใจกลางเมือง

“คุณก็ท่องบทเก่งดิเนะ” ชาวแซวคนที่แก่กว่าหลายปี

“ปกติไม่ค่อยได้คุยกับใคร ก็ไม่อยากพลาด” มิฐาพูดถึงบท ที่แท้จริงแล้วเป็นเพียงข้อแนะนำของการชักชวนคู่เด็ดคุย ไม่ได้เขียนว่าต้องถามอะไรแบบเจาะจง

ผู้กำกับบอกพวกเขาว่าต้องไหลไปตามสถานการณ์

“ปกติชาวพูดเยอะ แต่พูดคนเดียวบ้าง พูดกับต้นพริกบ้าง”

คนได้ฟังหัวเราะพริต เพราะหน้าตาอีกคนจริงจังมาก

“เอ๊ะ แต่คุณจะไม่ค่อยได้คุยกับใครได้ไง ก็คุณคือลีสุ” ชาวหันมาถามตาโต คนที่หัวเราะอยู่เมื่อครู่เลยหุบปากจับ

“แต่คุณคือเวอร์ชันสองเหรอ” จากที่เดินข้างกัน ชาวก็หยุด ฝึเท้าและค่อยๆ ก้าวเข้าหาอีกคน จนตอนนี้พวกเขายืนห่างกันแค่คืบ

“ไม่ โพรเจกต์ดีกตบ้านั้นไม่เกี่ยวกับฉัน” มิฐามองออกไปที่

สวนและต้นไม้ พยายามไม่สบตากับใคร

“แต่คุณมีปानตรงต้นคออะ ซึ่งเวอร์ชันหนึ่งไม่มีไง” นิ้วป้อมของโอเมก้าแตะลงที่ต้นคออีกคนเบา ๆ ซึ่งตำแหน่งนี้เขาสังเกตเห็นตั้งแต่วันแรกแล้ว

“ฮะ?” อัลฟ่าตกใจจนรีบตะครุบคอตัวเอง พอทำอะไรลงไปวะเนี่ย!

“มั่วแล้ว โรงงานเพลอหยดหมึกลงไปบนซิลิโคนหรือเปล่า”

ชาวหรีตามอง ก่อนจะยอมถอยห่างในที่สุด

“คุณมีพิรุณ หรือคุณจะไม่ใช้สิฐา...”

“ดูบัตรประชาชนไหมล่ะ”

“ไม่ดู”

“งั้นก็ไปถามคนอื่นดู” อัลฟ่าทำใจเย็นสู้ เพราะต่อให้วันนี้และผู้กำกับจะรู้ว่าเขาไม่ใช่สิฐา แต่ก็อยากให้คนส่วนใหญ่เข้าใจว่านี่คือสิฐามากกว่า เพราะเขามี दिलกลับกับพี่ชายฝาแฝดไว้ด้วย แถมรับเงินมาอย่างเยอะ เพราะฉะนั้นเขาจะปล่อยให้ความแตกตอนนี้ไม่ได้เด็ดขาด

พวกเขาเดินทอดน่องโดยที่ชาวบ่นไปตลอดทางว่าอัลฟ่าข้างกายต้องเป็นของเก๊แน่ ๆ แต่อยู่ ๆ ก็หยุดแล้วหันมาทำตาโต ดูเล็กลัก และมีพิรุณว่ามีฐาเสียอีก

“อะไร?” อัลฟ่าตัวสูงตกใจที่อยู่ ๆ อีกคนก็เอื้อมมือมากดไหล่เขาลง เพราะโอเมก้าเตี้ยกว่ามาก ฉะนั้นเขาเลยต้องย่อเข่าให้คนอยากกระชับได้ทำมันสนใจ

“ตุ๊กตาเวอร์ชันสองมีปานรูปหัวใจสีดำตรงขาหนีบ ซึ่งเวอร์ชันแรกไม่มีนะ แล้วอีกอย่างคือของใหม่แก๊นั้ว ไม่ใช่เจ็ดนั้ว”

มิฐามองบนอยู่ห้ารอบ พลังร่าพึ่งประโยคเดิม...พอทำอะไร

ลงไปวะเนี่ย!

“ปานอะไร ตลกแล้ว” คนถามกระแอมเพราะเริ่มจะทำตัวไม่ถูก แถมเมื่อครูยังได้กลิ่นหอม ๆ จากเด็กตรงหน้าอีก

“แบบบนหน้าผม เป็นรอยแดงๆ แบบนี้ไง” ชาวอดเปลอจินตนาการไม่ได้ว่าคู่แท้เขาคือตุ๊กตาเวอร์ชันสองนั่นเอง

“ถ้าคุณมีนะ คุณก็คือคู่แท้ผม มีปानรูปหัวใจเหมือนกัน”

คนฟังหัวเราะพรีด เพราะเจ้าเด็กเอาปานมาตู่กันเฉยเลย

“นายนี้ส่งถึงขานิปตุ๊กตาเลยหรอ ลามกนะ”

เด็กที่ถูกกล่าวหาว่าลามกเดินหนีไปไกล ไม่หันมาเง้าะเง้าะกับอัลฟ่าเช่นเคย

เค็นั่งกลืนข้าวอยู่หน้าจอมอนิเตอร์ เจ้าน้องชาวอียากระซิบก็กระซิบไปเถอะ เพราะไม่มีใครโฟนที่ติดไว้ตรงคอเสื้อนั้นเสียงดังมาก

“เขาคุยอะไรกันวะ ออกอากาศได้จริงหรอ” ดำหันมาถามเพื่อน เพราะรู้สึกบทสนทนามันเกิน ๑8+ ไปแล้ว

“แต่กว่าสนุกนะ” เคปรบมือชอบใจ เพราะสนุกมากจริง ๆ

“แต่กว่าเด็ดครั้งที่สองแทบจะไม่มีอะไรเป็นพิเศษ เคมีที่ว่าจะได้เห็นก็แทบไม่มี” ดำรู้สึกมิดแปดด้าน และสุดท้ายก็มีนารีขี่ม้าขาวมาช่วยตามเคย

“นี่ช่วยได้ค่ะ” คราวนี้นอกจากจะช่วยฝั่งมิร์ก เธอยังมีแผนที่จะขายของอย่างตุ๊กตาหุ่นอัปเกรดให้ฝั่งเน็ตคิงด้วย เรียกได้ว่าเป็นแผนการตลาดที่แยบยล และยิงปืนนัดเดียวได้นกตั้งหลายตัว

หลังจากสองทุ่มก็ได้เวลาเลิกกอง ขาวนั่งถอดดกคล้องเล็ก ๆ
ออกจากหมวกแก้ปตัวเองตามด้วยไม้คี่ที่คอเสื้อ

“ไม้คี่สมัยนี้เล็กจนไม่รู้เลยว่าเปลอทำอะไรลงไป กล้องด้วย”

มิฐายักไหล่ เพราะมันไม่ใช่เรื่องที่ต้องซีเรียส อีกอย่าง...เขาจะทำอะไรดีไม่ดี คนก็คงโฟกัสไปที่สิฐาอยู่แล้ว

“คุณ ก่อนกลับผมมีเรื่องขอร้อง” ขาวบอกพร้อมกับเหลือบมองอัลฟาที่ดูดีตั้งแต่หัวจรดเท้า แต่ออรัคนละแบบกับสิฐาที่เขาเคยเห็นไกล ๆ ลิบลับ

“ว่าไง”

“ขอถ่ายรูปหน่อย”

“ถ่ายทำไม”

“เผื่ออนาคตคุณดังไง เอาไปแปะฝาบ้าน”

คนโตกว่าดูเคลือบแคลงแต่ก็งักมือให้เข้ามาถ่ายด้วยกัน แต่ขาวทำมือว่าขอถ่ายอัลฟาตัวสูงแบบเดียว ๆ

“กล้องรายการก็ถ่ายไปตั้งเยอะ จะถ่ายไปทำอะไรอีก”

“เอาน่า ๆ”

มิฐาตามเด็กสมัยนี้ไม่ทัน เลยยื่นเก็กให้เด็กมันถ่ายรูป ทว่า...

“ครึ่งตัวบนเหรือ”

“อ้อ ๆ”

มิฐาถอนหายใจก่อนจะขยับทำให้ใหม่ ตอนถ่ายรูปครึ่งบนก็ปกติ แต่เด็กนั้น...

“ครึ่งข้างล่างถ่ายทำไม” คราวนี้อัลฟาจ้องดู ๆ ไม่เข้าใจจริง ๆ

โอเมก้าสะดุ้ง หน้าแดงจัด ก่อนจะเกาปลอกคอแก้เขิน

“แหะ ๆ มือมันไม่ค่อยมีแรงอะ” จะให้บอกได้ไงว่าเขาไปเปรียบเทียบกับตุ๊กตารุ่นลูกชาย CEO

“ผมเดี่ยอะ เลยไม่ถึง ไม่ชอบถ่ายแบบเงย ๆ”

มิฐาถอนหายใจ ให้เด็กนี้บ่นหงุดหงิดไปเรื่อย เป็นเจ้าขาที่แสบจริง ๆ

“มา ถ่ายด้วยกัน”

“ไม่เอาๆ”

“แล้วทำไมจะถ่ายด้วยกันไม่ได้”

มือใหญ่จับแขนโอเมก้าที่ขอบมองร่างกายเขาแล้วทำตาโต ดิ่ง
เข้าหาดัวแล้วยกโทรศัพท์มือถือเครื่องนั้นขึ้นมาถ่าย

ไม่ใช่เพราะอยากมีรูปคู่ แต่เพราะฟอบบอกว่าถ้ามีรูปคู่นี้ขอ
จะให้เงินเพิ่มต่างหาก

“ถ่ายด้วยกัน เพราะเดี๋ยวนายดังแล้วไม่ได้ถ่าย”

“เหวอๆ” โอเมก้าที่ไม่เคยใกล้ชิดกับอัลฟ่าคนไหนนอกจาก
ตุ๊กตาทองหน้าร้อนฉ่ำตอนที่ถูกโอบเอวเข้าหา

ทั้งกลิ่นหอม ความอุ่นจากผิวกาย ร่างกายที่สัมผัส มันแปลก
ไปหมด...

“เอาแก้มมาแนบ ดีๆ” คนที่อยู่ต่างประเทศและไม่เคอะเขิน
กับเรื่องพวกนี้แนบแก้มลงข้างแก้มที่มีปานเล็กๆ ก่อนจะกดถ่ายรูป
ไปเสียเยอะ

มิฐาไม่ได้คิดอะไรมาก แต่คนที่ปกติอุ้มตุ๊กตาทอง วันนี้โดน
ต้นแบบตุ๊กตาทองโอบแล้วแทบน้ำลายหก เริ่มเห็นด้วยกับที่พีนิ
บอกแล้วว่า...ของจริงคนละฟีลกับของเล่น

ยิ่งได้กลิ่นผิว ยิ่งได้แตะๆ ก็รู้สึกว้าว...

“มองอะไร” มิฐาขมวดคิ้วถามคนที่จ้องเขาเหมือนเห็นเหยื่อ...

ตั้งแต่เกิดมา อัลฟ่าบ้านแบบเขาไม่เคยเห็นโอเมก้าขึ้นเงิน
แบบนี้มาก่อน เลยรู้สึกขนลุกพิกล

“ไม่ชอบกลิ่นคุณเลย อย่างกับตะไคร้ไฉ่ยุ่ง”

“ทำอย่างกับฉันชอบกลิ่นนาย”

“ของผมเป็นกลิ่นกุหลาบหอมๆ แบบ แกเรน ฮาร์ดเนอร์

นายแบบคนดังสมัยก่อน”

“ให้มากที่สุดแค่ดอกเข็ม เอาอะไรมาหอม”

ชาวหรีตามองอัลฟาปากเสีย ถ้าไม่ติดว่าอยากได้ ปากแบบนี้ก็ไม่อยากเล่นด้วยนักหรรอก!

แต่เขาจะให้อภัยอัลฟาต้นแบบตุ๊กตาทายางสักครั้งก็แล้วกันนะ...

และแล้วการหารื้อของนลและชาวก็เริ่มขึ้นอีกครั้งในหน้าหนาวที่แสนจะเหงา เพียงแต่คืนนี้พวกเขามีเรื่องให้ทำมากมาย อย่างเช่นนั่งตัดต่อภาพของสิฐาในข่าว และในภาพที่ชาวถ่ายมา รวมถึงนำไปเปรียบเทียบกับตุ๊กตาทายางด้วย

“เขาคือเวอร์ชันอัปเกรด ไม่ใช่เวอร์ชันแรก แต่ก็ไม่ใช่หลักฐานที่จะบอกว่าเขาไม่ใช่สิฐาอะ” นลนั่งกอดอกมองผลงานของตน

“ถ้าเป็นสิฐาของปลอมก็แปลว่าพีดำกับพีนิหลกชาว” ชาวนั่งขัดสมาธิอยู่บนเตียงนุ่ม ๆ ของตนที่ตอนนี้มีภาพถ่ายและอุปกรณ์การทำเรื่องไม่เป็นเรื่องมากมาย

“ไม่เข้าใจว่าหลกทำไม แล้วแม่เห็นด้วยไหมเนี่ย” ชาวยังคงบ่น แต่ก็ไม่รู้ต้องทำยังไงต่อไป เพราะหลักฐานที่มีมันยังไม่เพียงพอ

“แล้วเอาไงต่อ จะไปขอดูปานตรงชอกขาได้ใช่เขาจริงหรือ”

นลถามไปทำหน้าที่ลืกลไป ชาวเลยได้ไอดี

“อัตราการเกิดต่ำขนาดนี้ เราว่าจะช่วยโลกนะนล” โอเมก้าทำหน้าที่เหมือนคิคนัก ก่อนจะกุมมือตัวเองไว้

“โดยการทำเรียลิตีนี้ให้สำเร็จ พร้อมมรณงค์ให้คนหันมามีลูก จับคู่ สืบพันธุ์ เพื่อโลกของเรา”

“สาบานว่าคิคนัก?”

“ก็เขาหล่อ...”

นลห้อยกับอนาคตของโลกมากๆ ที่จะได้ข่าวเป็นคนรณรงค์เรื่องพวกนี้ เพื่อนรักเคยสอนเขาว่าหน้าตามันจะไปยังยืนอะไร แต่วันนี้เพื่อนคนนั้นเปลี่ยนไปแล้ว

“แต่เขาจะเอาเราใช้ไหม” นลลองถาม เพื่อเพื่อนจะได้สติว่าโอเมก้าในฟาร์มไม่มีทางสู้พวกดารารหรือนายแบบที่โพรไฟล์ดีได้แน่ๆ แต่ดูเพื่อนจะไม่ย่อท้อเพราะตาเป็นประกายมาก ๆ

“โอเมก้าจะต้องสู้นะ เพื่อโลกของเรา”

“เพื่อตัวเองก็บอกเถอะ”